

Biogram

Profesor Wolfgang Elisabeth Krumbein urodził się 14 marca 1937 roku w Monachium, gdzie spędził dzieciństwo i lata szkolne. W latach 1957- 1963 studiował historię, historię sztuki, geologię i biologię na Uniwersytetach: w Monachium i Würzburgu. Następnie był stypendystą renomowanych ośrodków naukowych takich jak: Instytut Pasteura w Paryżu, Sorbona, Uniwersytet Harvarda i Uniwersytet w Jerozolimie. W latach 1968-1973 pracował na Stacji Biologicznej w Helgolandzie, a w 1974 roku otrzymał etat profesorski na Uniwersytecie Carla von Ossietzky'ego w Oldenburgu. Uniwersytetowi temu pozostał wierny, aż do końca swojej kariery zawodowej. Założył tu pierwsze niemieckie Laboratorium Biogeochemii Środowiskowej, a następnie Katedrę Geomikrobiologii znaną na świecie jako prężny ośrodek badawczy i szkoleniowy nowej wówczas dyscypliny. Był współtwórcą Instytutu Chemii i Biologii Morza i został wybrany jego pierwszym dyrektorem. Pełnił też funkcję dziekana Wydziału Biologii, Geologii i Środowiska Naturalnego.

Profesor Krumbein był zapraszany jako wykładowca do wielu uczelni. Wykładał na Uniwersytetach w Hamburgu, Jerozolimie, St. Petersburgu, Messynie. Jako profesor wizytujący odwiedził kilkadziesiąt ośrodków naukowych w różnych krajach, w tym także w Polsce. Nawiązał owocną współpracę m.in. z biologami i geologami z Instytutu Oceanografii Uniwersytetu Gdańskiego. Kontakty międzynarodowe ułatwiała mu dobra znajomość języków obcych. Oprócz niemieckiego, władał pięcioma językami obcymi: angielskim, francuskim, włoskim, rosyjskim i hebrajskim.

Od początku swojej działalności naukowej Profesor Wolfgang Krumbein skierował swoje zainteresowania na niezwykle trudny obszar badawczy na styku nauk o Ziemi i nauk biologicznych. Zajmował się procesami mikrobiologicznego wietrzenia skał i rolą mikroorganizmów w powstawaniu minerałów, badał kopalne ekosystemy mikrobiologiczne prekambriu, powstawanie stromatolitów w środowisku morskim oraz fizjologię słabo zbadanych grup organizmów takich jak: cyjanobakterie, okrzemki czy grzyby. Tworzył w tym celu interdyscyplinarne, międzynarodowe zespoły badawcze. Dokonał wielu odkryć, które często stawały w opozycji do wcześniej uznanych teorii i koncepcji, a miały przełomowe znaczenie poznawcze. Tę nową wiedzę starał się zastosować w ochronie kamiennych obiektów kultury. Wkrótce zyskał światową sławę eksperta w tej dziedzinie. Stał się doradcą UNESCO i NASA.

W swoim dorobku naukowym ma ponad 500 publikacji i 20 książek, w których przedstawił swoje, często kontrowersyjne, teorie z zakresu geomikrobiologii i geofizjologii. Ponadto jest autorem licznych wystąpień na międzynarodowych konferencjach naukowych i ekspertyz przygotowanych dla rządów Niemiec, Grecji, Francji i USA.

Dokonywania naukowe Profesora Krumbeina zostały wyróżnione wieloma prestiżowymi nagrodami naukowymi (m.in. Pasteur Medal, Credner Prize, Georg Knetsch Prize i Lise Meitner - Alexander von Humboldt Prize). W 2000 roku Uniwersytet Łomonosowa w Moskwie uhonorował Go tytułem doktora honoris causa, a w roku 2002 został doktorem honoris causa Uniwersytetu Gdańskiego.

Obraz sylwetki Profesora Wolfganga E. Krumbeina byłby niepełny bez wspomnienia o Jego pasjach artystycznych. Pisał poematy i sonety, grał na wiolonczeli, malował pejzaże i wystawiał

je w niemieckich galeriach. Wśród znajomych znane są jego akwarele, którymi ozdabiał codzienne zapiski w swoim ilustrowanym dzienniku.

Z Polską łączyła Go nie tylko ożywiona współpraca naukowa, ale także historia jego rodziny po kądzieli, od XVI wieku związanej z Gdańskiem. Jego Matka urodziła się w Gdańsku na początku ubiegłego stulecia, a Babka pochodziła z rodziny Domańskich. Penetrując przeszłość swojej rodziny Profesor Krumbain odkrył wiele interesujących powiązań swojej rodziny ze znanymi gdańskimi rodami Uphagenów i Rodenackerów oraz to, że Stacja Morska Uniwersytetu Gdańskiego w Helu położona jest w miejscu, gdzie rodzina jego Babki (ze strony matki) miała swój domek letni.

Zmarł w Berlinie 4. kwietnia 2021 roku.